

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΞΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ. Ν. ΕΔΕΝ

2 του δεκεβρη 1977

αρ. φυλλου 30

Η ΕΔΕΚ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Προϋποθεση συνεργασίας κοινό πρόγραμμα αγώνα

Δόθηκε χτές στη δημοσιότητα και προς τα κόμματα ΑΚΕΛ και ΔΗ.ΚΟ το κοινό πρόγραμμα του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ. Το κοινό πρόγραμμα της ΕΔΕΚ, δέν είναι πρόγραμμα σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της κοινωνίας αλλά πρόγραμμα αγώνα για την απελευθέρωση της Κύπρου και περιορισμού του ασύδοτου πλουτισμού της οικονομικής ολιγαρχίας σε βάρος του Κυπριακού λαού. Το πρόγραμμα της ΕΔΕΚ περιγράφει επακριβώς τη λύση του Κυπριακού προβλήματος που θα πρέπει να επιδιωχθεί και που δίνει δυνατότητες επιβίωσης και δημιουργικής ανάπτυξης του Κυπριακού λαού.

Στην δημοσιογραφική διάσκεψη που δόθηκε χτές στα γραφεία του Σ.Κ. ΕΔΕΚ, για την παρουσίαση του προγράμματος, ο πρόεδρος του Κόμματος Δρ Βάσος Λυσσαρίδης τόνισε πως η πιο σωστή τοποθέτηση θα ήταν η ανάληψη της εξουσίας από τις γνήσιες αγωνιστικές προοδευτικές δυνάμεις (δηλ. ΕΔΕΚ, ΑΚΕΛ) που μπορούν ν' αντισταθούν αποτελεσματικά στο μεταποικισμό, ν' αξιοποιήσουν σωστά τους συμμαχικούς παράγοντες και να κινητοποιήσουν λαό και πόρους στον αγώνα για την απελευθέρωση. Δεδομένου ότι αυτή η πορεία, τόνισε ο πρόεδρος

της ΕΔΕΚ, καθίσταται αυτή τη στιγμή ανέφικτη λόγω παραγόντων άσχετων με την ΕΔΕΚ, ή ένα ποτένοσα για την ώρα διέξοδος είναι μια συμμαχία με δρισημένες δυνάμεις με βάση ένα συγκεκριμένο, λεπτομερές αγωνιστικό πρόγραμμα, του οποίου η εφαρμογή θα εγγυάται την επιτυχία του εθνικοαπελευθερωτικού μας αγώνα.

Ο Πρόεδρος της ΕΔΕΚ έκανε σαφές πως αν δέν γίνει κατορθωτή ή συμφωνία με τα άλλα δύο κόμματα πάνω σε κοινό πρόγραμμα τότε το κόμμα είναι υποχρεωμένο να διεκδικήσει την προεδρία

μέ δικό του υποψήφιο.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΘΕΜΑ

Σαν κύριος και βασικός στόχος στο πολιτικό πρόβλημα καθορίζεται ή εδραίωση μιας ανεξάρτητης, ενιαίας, κυρίαρχης, αδέσμευτης Κύπρου, χωρίς ξένους στρατοούς, στρατιωτικές βάσεις και ξένη στρατιωτική παρουσία.

Οι βασικές αρχές της λύσης του Κυπριακού προβλήματος καθορίζονται ως έξης:

α) Η εξασφάλιση του δικαιώματος όλων των πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας ανεξάρτητα από εθνική προέλευση ή θρησκεία να επιλέγουν ελεύθερα και χωρίς άμεσο ή έμμεσο εκδιασμό τον τόπο διαμονής. Οι περιοχές διοικητικής αυτονομίας θα πρέπει να διαμορφωθούν ύστερα από την εφαρμογή αυτού του δικαιώματος.

β) Πλήρης κατοχύρωση του δικαιώματος των προσφύγων να ξαναγυρίσουν στα σπίτια τους και τις περιουσίες τους.

γ) Ελεύθερη επικοινωνία χωρίς κανένα απόλυτως περιορισμό.

Στις άλλες σελίδες:

- ΕΛΛΑΔΑ: ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ Τ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ
- Μ. ΜΑΓΙΝΧΟΦ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΓΡΕΣΗ
- ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
- ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΣΤΟ ΧΙΛΤΟΝ

δ) Η Κύπρος θ' αποτελεί μια και μόνη ενιαία οικονομική οντότητα. Το αντίθετο θα δημιουργήσει δυο παρασιτικά προτεκτοράτα με αποτέλεσμα την τελική διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας είτε με διαμελισμό είτε με δλική Τουρκική κατοχή. Η ενιαία οικονομική οντότητα δημιουργεί τις προϋποθέσεις για ενοποίηση της Κύπρου με τις διάφορες κοινότητες να συνεργάζονται με βάση την σύμπτωση ταξικών ή επαγγελματικών συμφερόντων.

ε) Οδοιστική κεντρική κυβέρνηση.

Τα δικαιώματα των αυτοδιοικούμενων περιοχών της Κεντρικής Κυβέρνησης καθορίζονται στις προτάσεις της Έλληνοκυπριακής πλευράς πάνω σ' αυτό το θέμα.

στ) Οι τυχόν έγγραφοι

νά είναι εύριες διεθνείς κάτω από την αιγίδα του Ο. Η.Ε.

ΑΜΥΝΑ

Στο θέμα της άμυνας προβλέπεται ή δημιουργία Λαϊκής Πολιτοφυλακής, με λαϊκό έλεγχο της λειτουργίας της και επαρκής εξοπλισμός για την δημιουργία ενός άμυντικού θώρακα που δέν θα επιτρέπει στην Τουρκία να επικρατήσει την κατοχή.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Για την εξωτερική πολιτική προβλέπονται ένισχυση του ρόλου της Κύπρου στο στρατόπεδο των αδέσμευτων, ανάπτυξη των δεσμών με τα αντιιμπεριαλιστικά κινήματα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ & ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Οι προεδρικές εκλογές του ερχόμενου Φεβράρη και οι πιθανότητες υποβολής υποψηφιότητας από τον Πρόεδρο της ΕΔΕΚ Δρα Λυσσαρίδη ξανάφεραν στην επιφάνεια την συζήτηση για τη σχέση του αγώνα για τον σοσιαλισμό με τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα. Μια συζήτηση τόσο παλιά όσο και ή σοσιαλιστική ιδέα.

Πολλοί υπεραπλουστεύουν το θέμα χωρίζοντας στεγανά τους δυο αγώνες: Αυτή τη στιγμή έχουμε εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, πρέπει να βάλουμε στο φυγείο τις σοσιαλιστικές μας θέσεις και δταν απελευθερωθούμε τότε ξεκινούμε τον αγώνα για τον σοσιαλισμό. Μια τέτοια θέση δείχνει μια έντελως επιφανειακή σκέψη, δείχνει έλλειψη κατανόησης της διαλεκτικής της ιστορίας. Γιατί κι αν ακόμα υποθέσουμε πως πράγματι πρέπει να προηγηθεί χρονικά ή απελευθέρωση και μετά ο σοσιαλισμός δ αγώνας των σοσιαλιστών δέν πρέπει σε καμιά περίπτωση να έμποδίζεται γιατί δρισμένα απαραίτητα μέτρα μπορεί να θεωρηθούν «σοσιαλιστικά».

Είναι αυτονόητο ότι ή δημιουργία μιας σοσιαλιστικής

κοινωνίας υπό κατοχή ή υπό ιμπεριαλιστική εξάρτηση είναι αδύνατη. Ακόμα ο σοσιαλισμός και ή υπανάπτυξη είναι δυο ασυμβίβαστες έννοιες. Γι' αυτό οι σοσιαλιστές αγωνίζονται με κάθε μέσο για την απελευθέρωση, για το σπάσιμο των ιμπεριαλιστικών δεσμών, για την ανάπτυξη μιας χώρας. Όμως αυτό δέν σημαίνει καθόλου πως παραδίδουν την εθούνη για την επίτευξη των πιο πάνω στην άστική τάξη. Αν ή άστική τάξη αγωνίζεται γι' αυτά τότε οι σοσιαλιστές προσφέρουν την υποστήριξη τους χωρίς ποτέ να σταματούν την διαφύτωση των μαζών για τις πραγματικές προθέσεις των άστών, την εκμετάλλευση.

Όμως ή εποχή που ή άστική τάξη αγωνίζεται για την εθνική της ανεξαρτησία

έχει περάσει. Ήδη από την αρχή του αιώνα μας ο καπιταλισμός άρχισε να περνά στο μονοπωλιακό του στάδιο, στην ιμπεριαλιστική του μορφή. Η μεταπολεμική διεθνοποίηση του κεφαλαίου έχει πιά διαλύσει οποιαδήποτε σοβαρή «εθνική» φιλοδοξία των άστών. Ασφαλώς υπάρχουν άστοι που θα ήθελαν να έχουν τη δυνατότητα να έχουν απόλυτο μονοπώλιο εκμετάλλευσης στη χώρα τους. Όμως ή διασύνδεση με το ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο είναι απαραίτητη για την επιβίωσή τους. Έτσι είτε γίνονται κι αυτοί ένας κρίκος στην ιμπεριαλιστική αλυσίδα είτε εκτοπίζονται από το ξένο κεφάλαιο.

Μέσα στα πλαίσια της ελεύθερης λειτουργίας του καπιταλιστικού συστήματος δέν υπάρχουν περιθώρια ανεξάρτητης από τον ιμπεριαλισμό ανάπτυξης της οικονομίας. Γι' αυτό είναι αδύνατος κάθε αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό αν δέν παρθούν μέτρα που αναγκαστικά αποτελούν άρνηση του ίδιου του συστή-

ματος. Τέτοια μέτρα δέν είναι δυνατόν να προωθηθούν από την άστική τάξη, πρέπει να προωθηθούν από τους σοσιαλιστές. Κι' αυτό δέν μπορεί να γίνει αν ή δεξιά έχει το μονοπώλιο της εξουσίας, αν το κράτος βρίσκεται κάτω από το δικό της έλεγχο. Γι' αυτό οι σοσιαλιστές αγωνίζονται για την εξουσία, αγωνίζονται για την υιοθέτηση του προγράμματός τους. Χωρίς τέτοιο πρόγραμμα ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας γίνεται φραστική δημιουργία πο ύανάποφευκτα οδηγεί στην καταστροφή.

Έτσι όπως είναι δυνατό να χτιστεί ο σοσιαλισμός υπό κατοχή είναι εξ ίσου αδύνατο να υπάρξει απελευθερωτική χωρίς «σοσιαλιστικά» μέτρα. Η ένότητα του αγώνα για την απελευθέρωση με τον αγώνα για τον Σοσιαλισμό είναι άρρηκτη. Δέν μπορεί να «θυσιαστεί» ο ένας στόχος για το χατήρι του άλλου. Παραμερισμός του ενός σημαίνει φραστική μόνο επιδίωξη του άλλου.

Η πιθανότητα υποψηφιό-

τητας από ένα σοσιαλιστή δέν έργεται καθόλου σε αντίθεση με τον αγώνα για την απελευθέρωση. Αντίθετα, οποιοσδήποτε πρόεδρος, οποιαδήποτε κυβέρνηση θέλει πραγματικά να διεξάγει ένα σωστό αγώνα, είναι αναγκασμένος να υιοθετήσει μέτρα που μπορούν να χαρακτηριστούν «σοσιαλιστικά»: ή κρατικοποίηση των τραπεζών και των βασικών μονοπωλίων για παράδειγμα είναι ο μόνος τρόπος για να μπει ή οικονομία στην υπηρεσία του αγώνα.

Γι' αυτό ή πρόταση της ΕΔΕΚ για ένα κοινό πρόγραμμα είναι ή σωστή βάση για την συνεργασία των αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Μια συνεργασία χωρίς αυτή να οδηγεί σε πουθενά. Συνεργασία χωρίς πρόγραμμα σημαίνει συνεργασία χωρίς κοινούς στόχους. Κάτι τέτοιο δέν προωθεί την ένότητα αλλά την υπονομεύει.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ Τ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Οπως εδειξαν οι εκλογες

Οι εκλογές στην Ελλάδα σφραγίστηκαν με τη σημαντική άνοδο του ΠΑΣΟΚ, που πήρε το 25% των ψήφων μετατρεπόμενο έτσι σε ένα μεγάλο μαζικό κόμμα. Μιλώντας για τη τρομαχτική συρρίκνωση της ΕΔΗΚ, ο κ. Μαύρος την απέδωσε στη πώλωση που δημιουργήθηκε στην πολιτική ζωή. Η διαπίστωση του κ. Μαύρου είναι σωστή και έξηγει σε μεγάλο βαθμό τα εκλογικά αποτελέσματα... Δεν δικαιολογεί, όμως, τον ίδιο και το κόμμα του.

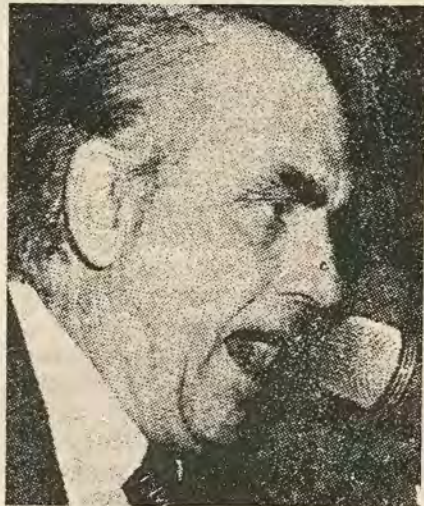
Η τριετία που πέρασε μετά την αποχώρηση της χούντας, χαρακτηρίστηκε από όξυτατα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα. Έργατικές αναταραχές, πληθωρισμό, στασιμότητα των αγροτικών εισοδημάτων, έλληνοτουρκική κρίση, Κυπριακό κ.ά.

Στα οικονομικά προβλήματα ο Καραμανλής απάντησε με μια πολιτική χτυπήματος του διοικητικού επιπέδου των εργαζομένων — μια πολιτική που ακολουθείται γενικά σήμερα σε όλη την Ευρώπη, ενώ στα έθνικα ζητήματα υιοθέτησε φιλοδυτική πολιτική με ταυτόχρονη υποχωρητικότητα, δείχνοντας έτσι τον εξαρτημένο χαρακτήρα της ελληνικής άρχουσας τάξης.

Η έρμαφρόδιτη πολιτική της ΕΔΗΚ, με το φιλοδυτικό γενικά χρώμα της και την αμφίβια κοινωνική της τοποθέτηση δεν ήταν η απάντηση στα γεγονότα, που διαμόρφωσαν και το κλίμα πώλωσης για το οποίο μίλησε ο κ. Μαύρος.

Το ΚΚΕ αν και αύξησε κάπως την εκλογική του δύναμη δεν κατάφερε να παρουσιαστεί σαν ο πολιτικός εκείνος φορέας που θα ήταν η αποτελεσματική έναλλα-

χτική λύση, στη κυβέρνηση του Καραμανλή. Πρώτα γιατί το ΠΑΣΟΚ πολέμησε με πιδό μεγάλη συνέπεια τον Καραμανλή, δεύτερο είχε ένα πιδό ριζοσπαστικό πρόγραμμα κρι τρίτο γιατί το ΚΚΕ δεν κατάφερε να προσαρμοστεί στα αποτελέσματα της απομυθοποίησης της Σοβιετικής Ένωσης, μένοντας

προσκολλημένο σε παραχωρημένες δομές και πρότυπα. Έτσι η άνοδος του ΠΑΣΟΚ σε σχέση με το ΚΚΕ, την άλλη σημαντική αριστερή δύναμη, πρέπει να ιδωθεί και σαν αποτέλεσμα της ιδεολογικής τελμάτωσης του τελευταίου.

Για τη «Συμμαχία των

5» δεν χρειάζεται να λεχθούν παρά πολλά. Η μετριοπάθειά τους και η συντηρητικότητά τους κατάφερε να συγκινήσει μόνο το 2,7% του ελληνικού λαού.

Το μειωμένο ποσοστό που πήρε ο Καραμανλής οφείλεται, πρώτο, στην αποκόλληση των βασιλοχουντικών που πήραν σχεδόν 7% των ψήφων, ποσοστό αρκετά μεγάλο, που θα πρέπει να ανησυχεί τις αριστερές δυνάμεις. Δεν είναι βέβαια εύκολο να λεχθεί κατά τρόπο πόσο αύξηθηκε η δύναμη των φασιστών γιατί η πραγματική τους δύναμη δεν ήταν γνωστή στο παρελθόν. Πάντως η αποκόλληση των βασιλοχουντικών από τη Ν.Δ. του Καραμανλή είναι κι αυ-

τη μια ένδειξη της κοινωνικής οξύνσης. Δεύτερο, η μείωση της δύναμης της Ν.Δ. οφείλεται στη μετατόπιση μαζών προς τ' αριστερά, αλλά και στη μειωμένη πιδό πειστικότητα του συνθήματος «η έμένα η τα τάνκς» που κυριάρχησε στις εκλογές του 1974.

Η άνοδος του ΠΑΣΟΚ εκφράζει σε μεγάλο βαθμό την ριζοσπαστικοποίηση του ελληνικού λαού και την αμφισβήτηση της πολιτικής της δεξιάς. Σε μια πρώτη μετακλογική εκτίμηση που το ίδιο το ΠΑΣΟΚ έκανε προς την εφημερίδα το «ΒΗΜΑ» μεταξύ άλλων λέει: «Ο λαός μας με τη ψήφο του επιβεβαίωσε το ΠΑΣΟΚ, στο ρόλο του σαν ΦΟΡΕΑ της ΑΛΛΑΓΗΣ. Διότι πιστεύει, ότι τον εκφράζουν γνήσια τόσο οι στόχοι του ΠΑΣΟΚ, για Έθνικη Άνεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία, Κοινωνική Άπελευθέρωση και Δημοκρατική Διαδικασία, όσο και η προσωπικότητα του προέδρου του Αντρέα Παπανδρέου».

Είναι γεγονός πως η μάζα του αριστερού ψηφοφό-

μάζα του λαού το ψήφισε.

Βέβαια πολλά έχουν να γίνουν ακόμα προς την κατεύθυνση της συνειδητοποίησης των εργαζομένων γύρω από ένα σοσιαλιστικό πρόγραμμα. Η αναφορά και η πίστη στην ειρηνική μετάβαση προς το σοσιαλισμό που χαρακτηρίζει το εκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ σίγουρα δεν εκφράζει μια πραγματική δυνατότητα, αν μάλιστα κάποιος πάρει υπόψη του τους καλοχτισμένους μηχανισμούς καταπίεσης που η αντίδραση διαθέτει στην Ελλάδα.

Παρ' όλα τούτα τα εκλογικά αποτελέσματα είναι ενθαρρυντικά για την αριστερά. «Αν μάλιστα όλες οι αριστερές δυνάμεις καταφέρουν να συνασπιστούν γύρω από ένα κοινό πρόγραμμα θα κατορθώσουν να παρουσιάσουν μια περισσότερο αποτελεσματική αντιπολίτευση στην κυβέρνηση Καραμανλή, και να πείσουν εύρύτερες μάζες για την ικανότητά τους να διεκδικήσουν αποτελεσματικά την εξουσία».

Στο πιδό άμεσο μέλλον, ο Καραμανλής προτίθεται να πάρει σημαντικές αποφάσεις πάνω σε σημαντικά θέματα που θα προδιαγράψουν το μέλλον της Ελλάδας για αρκετά ίσως χρόνια. Αλλά και το Κυπριακό είναι ένα θέμα που ο Καραμανλής θα προσπαθήσει να «λύσει» ειρηνικά με την Τουρκία και το ΝΑΤΟ. Η άνοδος της αριστεράς στην Ελλάδα μπορεί να αποδειχτεί ένα τεράστιο εμπόδιο σε μια τέτοια πορεία, αν βέβαια υπάρξει και το κατάλληλο κλίμα στην Κύπρο.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΑΝΤΑΤ

ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΠΟΣΙΙΑΣ

Η πρόσφατη επίσκεψη του Προέδρου Σαντάτ στο Ισραήλ είναι το αποτέλεσμα μιας τακτικής που άρχισε επί Κίσιγκερ και που ακολουθούν πιστά οι διάδοχοί του σήμερα. Η συμφωνία του Σινά το καλοκαίρι του 1975, μεταξύ Αιγύπτου, Ισραήλ και Αμερικής μετά από τον πόλεμο του Υόμ Κιούρ, όπου το Ισραήλ για πρώτη φορά υπέστη σοβαρές στρατιωτικές ήττες, ήταν η πρώτη επιτυχία του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού στην προσπάθειά του να εξουδετερώσει την υποστήριξη των Αραβικών κρατών προς τους Παλαιστίνιους. Σήμερα βλέπουμε τις άστικές τάξεις της Αιγύπτου και του Ισραήλ να συμφιλιώνονται για την προστασία των κοινών των συμφερόντων.

Η συμφωνία του Σινά έδωσε Αμερικανική βοήθεια στην Αίγυπτο και εξασφάλισε την ουδετερότητά της στον στρατιωτικό τομέα έναντι του Ισραήλ. Η Ρωσία απέτυχε να κρατήσει την Αίγυπτο, βασικά επειδή η άστική τάξη της Αιγύπτου, όπως σε άλλες χώρες του Αραβικού κόσμου, δεν ήταν

διατεθειμένη να αγωνιστεί για τα δικαιώματα των Παλαιστινίων και να κάνει πόλεμο με το Ισραήλ. Εύκολα άλλα στρατόπεδο η Κυβέρνηση και δέχτηκε Αμερικανική βοήθεια.

Η Συρία, η μόνη άλλη ισχυρή, στρατιωτικά, Αραβική χώρα έμεινε εκτεθειμένη

Δεν μπορούσε ο στρατός της να τα θάλει με αυτόν του Ισραήλ και εύκολα και αυτή παγιδεύτηκε από τις απειλές του Ισραήλ, τα συμφέροντα της Ρωσίας και τους φόβους της δικής της άστικής τάξης. Το καλοκαίρι του 1976 έπετέθη τους Παλαιστίνιους στο Λίβανο.

Τώρα, ο ιμπεριαλισμός με την υποστήριξη των άστικών κυβερνήσεων στην Αίγυπτο, στο Ισραήλ και σε άλλες Αραβικές χώρες όπως την Ιορδανία προσπαθεί μια και καλά να κλείσει το Παλαιστινιακό πρόβλημα, και να περιορίσει τους Παλαιστίνιους σε ένα κρατίδιο στην δυτική όχθη του Ιορδάνη. Το Παλαιστινιακό πρόβλημα δεν είναι όμως απλώς ένας αγώνας ενός λαού για έθνικη επίθωση και αναγνώριση. Ο αγώνας του Παλαιστινιακού λαού είναι σήμερα ένα μέρος του ταξικού αγώ-

να που διεξάγεται σε όλες τις χώρες του Αραβικού κόσμου και έχει καθαρά ταξική χρεία. Στο Λίβανο οι Παλαιστίνιοι πολέμησαν μαζί με τις προοδευτικές δυνάμεις του Λιβάνου και το ίδιο γίνεται σε όλες τις Αραβικές χώρες.

Στο ίδιο το Ισραήλ διεξάγεται ο ταξικός αγώνας και μέρος της εργατικής τάξης του Ισραήλ άρχισε να ταυτίζει τον αγώνα του με αυτόν που διεξάγεται από τις Αραβικές μάζες στα κατεχόμενα.

Είναι μέσα σε αυτά τα πλαίσια που ο Σαντάτ, αντιπρόσωπος της Αιγυπτιακής άστικής τάξης θέλησε να ταξιδέψει στο Ισραήλ για να συνενωθεί με τους αντιπροσώπους της Ισραηλιτικής άστικής τάξης για να υπερασπίσουν τα κοινά τους συμφέροντα στα χόρα αυτό.

Ο Σαντάτ έχει την υποστήριξη της Ιορδανίας και άλλων Αραβικών χωρών. Χώρες των οποίων οι κυβερνήσεις ξεκάθαρα πλέον κτυπούν τους Παλαιστίνιους και εμποδίζουν τον αγώνα τους, γιατί θέλουν συμφιλίωση με το Ισραήλ και «ειρήνη» για να μπορούν πιδό εύκολα να εκμεταλλεύονται τους λαούς και τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους της περιφέρειας.

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΦΤΗΝΕΣ ΥΠΕΡΩΡΙΕΣ

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ των οικοδόμων υπέβαλαν εισήγηση στο Υπουργείο Έργασίας για φτηνές υπερωρίες. Η πρόταση τούτη βασίζεται στις προσπάθειες που καταβάλλονται για ν' αντιμετώπισει το πρόβλημα της έλλειψης εργατικού δυναμικού χωρίς ν' αύξηθούν οι μισθοί.

Η απαίτηση των εργοδοτών είναι απάραδχτη γιατί είναι κοινό μυστικό πως οι διάφοροι εργοληπτικοί οίκοι, τεχνικά γραφεία κλπ. — οι άοχολούμενες δηλαδή εταιρείες με κατασκευαστικά έργα — εξάγουν πολύ ψηλά κέρδη.

Σωστά λοιπόν ο κ. Δίγκλκς της ΠΕΟ δήλωσε πως είναι άδικαιολόγητη ή αντίδραση των εργολάβων γιατί οι υπερωρίες θα μειώσουν ελάχιστα τα μεγάλα κέρδη τους. Οι συντεχνίες πρέπει να σταθούν σθεναρά στο πλευρό των εργατών σε τούτο το θέμα, γιατί γενικά, όπως πολλές φορές τονίσαμε, είναι η εργατική τάξη που έχει μέχρι τώρα πληρώσει τα οσαμένα του πραξικοπήματος και της εισβολής.

ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Η ΟΣΙΜΗ μεταστροφή του Συναγερμού προς τη νάπλη αναλογική δεν άναίρει τη σημασία της σαν του πιό δημοκρατικού έκλογικού συστήματος. Οι δυνάμεις της άριστερας θα πρέπει να πολεμήσουν σκληρά και να σταθούν άμετάκλητα σε τούτο το θέμα.

Γιατί γενικά ή αντίδραση δεν εύνοει το πιό πάνω σύστημα, έστω κι αν σήμερα καιροσκοπικά ό Δ.Σ. το επιζητεί. Η άπλή αναλογική θα άφαιρέσει από τη δεξιά την άγαπημένη της μέθοδο του παρακρηνίου.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η ΠΡΟΣΦΑΤΗ διάσπαση και άποχώρηση άριθμού βουλευτών από το κόμμα του κ. Ντεμιρέλ δείχνουν καθαρά την άνικανότητα της άρχουσας τάξης της Τουρκίας να βγάλει τη χώρα από το άδιέοδο των προβλημάτων που αντιμετώπιζει.

Τα πράγματα δείχνουν πως οι ιμπεριαλιστές και ή έγχώρια αντίδραση θα προτιμήσουν μια λύση Έτζιεβίτ που θα είναι σε θέση να συγκρατεί καλύτερα τις έκρήξεις του λαϊκού κινήματος, ενώ ταυτόχρονα θα διατηρείται και θα ένισχύεται ο μέγας μηχανισμός τρομοκρατίας που διαθέτει ή Τουρκική άρχουσα τάξη.

Τίποτε βέβαια άπ' όλα τούτα δεν μπορεί να άποκρύψει τις βαθιές αντίθεσεις της Τουρκικής κοινωνίας, που στο άμεσο μέλλον μάλλον θα ένταθούν. Καθίκον, πάντως, των προοδευτικών δυνάμεων στην Κύπρο είναι ή ύποστήριξη με όλα τα μέσα του Τουρκικού εργατικού κινήματος.

ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΟΛΟΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ το οξύτατο πρόβλημα στέγης που ύπάρχει καθώς και τόν θεωρητικό έλεγχο πάνω στα έννοικια, με άποτέλεσμα τα πλατειά λαϊκά στρώματα ν' αντιμετώπιζον χρονίο και οξύτατο πρόβλημα. Ταυτόχρονα σε διάφορα μέρη άναφύονται πολυτελείς έπαύλεις, έξοχικά και σπιτια, έξω από τα όποιο κάποιος μπορεί να δει παρακαρισμένες τεράστιες κουρσες που οι αύξημένοι φόροι εισαγωγής δεν κατάφεραν να καταργήσουν. Παράλληλα ή κερδοσκοπία σε σχέση με το χτίσιμο πολυκατοικιών και την άγοραπωλησία γής συνεχίζεται άμειωτη.

Τό δικαίωμα ολόκληρου του λαού για ύποφερτη στέγη είναι απάραγραπτο. Για τούτο πρέπει να ξεφύγει από τα χέρια των κερδοσκόπων και να μπει κάτω από τόν έλεγχο του κράτους, που θα πρέπει ν' αναλάβει το χτίσιμο σπιτιών που να παραχωρούνται σε όσους έχουν άνάγκη.

απάντηση του Σ. Παυλου στο Π. Χ. για τη RAF ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ανεξαρτητα απο ταξικη προελευση

Άγαπητή Σύνταξη,

Θέλω να κριτικάρω τις άπόψεις του α. Π. Χρυσάνθου στη περασμένη έκδοση της Σοσιαλιστικής Έκφρασης πάνω σε δυό σημεία.

Άφου μιλά για την έσωτερική καταπίεση, τα «λευκά κελιά» και τα βασανιστήρια στο έσωτερικό της Δ. Γερμανίας καταλήγει:

«Η έξωτερική πολιτική της Γερμανίας επιθεδαιώνει και αύτη το μέγεθος της άρρώστιας του Γερμανικού καπιταλισμού. Είναι γνωστές οι σχέσεις της με τα αντιδραστικά και φασιστικά καθεστώα σε όλο το κόσμο. Ίσραήλ, Νότια Άφρική, Ζαίρ, Χιλή κ.ο.κ.»

Είναι σαν να μās λέει ο α. Π. Χρυσάνθου ότι αυτοί οι Γερμανοί με τόν άρρωστο Γερμανικό καπιταλισμό διαλέγουν να έχουν έπαφές και σχέσεις με άλλες αντιδραστικές χώρες.

Νομίζω τα πράγματα είναι αντίθετα, ή μάλλον έχουν μια διαλεχτική δυναμική άλληλοεξάρτησης. Δηλαδή ο άνερχόμενος και επιθετικός Γερμανικός ιμπεριαλισμός που διεισδύει στο έξωτερικό και στηρίζει τις πιό άθλιες φασιστικές αντιδραστικές άστικές τάξεις και τις κυβερνήσεις των για να προωθήσει τα συμφέροντα των Γερμανικών μονοπωλίων είναι άναγκασμένος στο έσωτερικό της Γερμανίας να μην αφήσει καμιά φωνή κριτικής και

κοινωνική θέση του Κ. Μάρξ που σίγουρα θα δέχεται τη συνεισφορά του στο εργατικό κίνημα. Είναι παραδεχτο άπό όλους ότι ή εργατική τάξη παίρνει την πολιτική και τη πνευματική της πρωτοπρεία άπό διανοούμενους της άστικής τάξης.

β) Δεύτερο δεν είναι αλήθεια ότι όλα τα μέλη του Κόκκινου Στρατού είναι παιδιά άστικών οικογενειών. Ύπάρχουν πολλά μέλη που προέρχονται άπό εργατικές οικογένειες.

γ) Είναι όμως γεγονός ότι ύπάρχουν πολλά μέλη φοιτητές παιδιά άστικών οί-

κική θεώρηση των πραγμάτων άπό σπουδές, μελέτες και διαβάσματα, που σήμερα είναι μαζικό φαινόμενο.

2) Την άριστεροποίηση του φοιτητικού κινήματος. Η καπιταλιστική μητρόπολη στη προσπάθειά της να δημιουργήσει έξειδικευμένα και μορφωμένα στελέχη που θα βοηθήσουν την παραγωγή της, άνοιξε μαζικά τις πόρτες των πανεπιστημίων. Σε αυτό φυσικά συνήργησε και ή πίεση των καλύτερων μικροαστικών στρωμάτων. Αυτό επιφέρει προβλήματα στη φοίτηση και επαγγελματική

Δήλωση Ούρλ. Μάινχοφ:
Και από εκεί είναι που έρχομαστε άπ' την άπομόνωση, άπ' τα κλουδιά για λαγούς, άπό πόλεις άπό μπειτόν, άπό προάστεια, άπό κρατητήρια, άπό άσσια και ειδικούς τομείς, έρχομαστε άπό την πλύση έγκεφάλου, που γίνεται άπ' τις μεσαίες καταναλωτικές μάζες, άπ' τη σωματική ποινή, άπ' την ιδεολογία της μη θίας, της ψυχικής κατάρπτωσης, της άρρωστίας του ταξικού ύποδιδασμού, και τόν εξευτελισμό όλων όσων εκμεταλλεύονται άπ' τόν ιμπεριαλισμό.
Έρχομαστε άπ' την πορνεία της άστικής τάξης, άπ' την φυλάκιση στην άστική Παιδεία και την προλεταριακή Παιδεία μέχρι να καταλάβουμε την άνάγκη να άπελευθερωθούμε άπό τόν ιμπεριαλισμό και να δούμε την άναγκαιότητα να διεξάγουμε τόν αντίιμπεριαλιστικό άγώνα.

κογενειών που προτιμήσαν να αφήσουν άνέσεις, κοινωνική προβολή, και έξασφαλισμένη καρτέρα και να ριχτούν στη δράση ενάντια στο Γερμανικό κεφάλαιο.
Όταν όμως λέμε παιδιά

άποκατάσταση των φοιτητών. Ταυτόχρονα ή μαζικότητα του φοιτητικού χώρου δέχεται πιό εύκολα τις επιδράσεις και την άντανάκλαση της ταξικά διαδρωμένης κοινωνίας της χώρας τους.

3) Μετά άπ' αυτά μπορούμε να δούμε το τελευταίο σημείο που για μένα έχει τη μεγαλύτερη σημασία.

Τό θέμα της ψυχικής, πνευματικής έξαθλίωσης, και της άλλοτρώσης που συνειδητοποιούν τα μικροαστικά στρώματα στις χώρες της Καπιταλιστικής Μητρόπολης και τα κάνει να άριστεροποιούνται. Αυτό μπορούμε να το εξηγήσουμε καλύτερα με το οικολογικό κίνημα. Σε συνθήκες μόλυνσης του περιβάλλοντος ζούσε ή εργατική τάξη άπό τις άρχές της βιομηχανικής επανάστασης, δίπλα στα εργοστάσια, μέσα σε άνθυγιεινές συνθήκες. Μαρτυρίες μπορούμε να βρούμε στα βιβλία του Μάρξ και Φ. Ένγκελς για τη κατάσταση της εργατικής τάξης το 1850. Στην άνάπτυξη της ή καπιταλιστική εκβιομηχάνιση μόλυνει και τους χώρους των μεσαίων στρωμάτων. Σήμερα οι μόνι που μπορούν να ξεφύγουν είναι οι μεγαλοκαπιταλιστές που έχουν ντίς δυνατότητες να ξεφύγουν με οικιστικούς χώρους πολυτελείας.

δ) Έτσι μπορούμε να δούμε τώρα δυό φαινόμενα που παρουσιάζονται στη καπιταλιστική μητρόπολη.

1) Τους άριστερους και επαναστάτες άπό κουλτούρα. Είναι οι άνθρωποι που φτάνουν άριστερή επαναστα-

διαμαρτυρίας, να έμποδίσει κάθε προσπάθεια άνόδου του εργατικού κινήματος.

Γράφει πιό κάτω ότι μετά άπ' αυτά εμφανίζεται ή άναρχική δράση με πρωταγωνιστές κυρίως νεαρούς που προέρχονται άπό άστικές οικογένειες.

Αυτό γράφεται με ένα ύφος ύποτιμητικό αν μη και περιφρονητικό για αυτούς τους νεαρούς και προσερχόμενους άπό άστικές οικογένειες που είναι μέλη της Ρ.Α.Φ. Πάνω σε αυτό θέλω να τονίσω μερικά σημεία:

α) Δεν πιστεύω να έχει άκούσει πουθενά ο α. Π. Χρυσάνθου για τη προλεταριακή

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«Όσο ζούσαν οι μεγάλοι επαναστάτες, οι τάξεις των καταπιεστών τους συνεχώς και αντίμετρως πίζαν τη διδασκαλία τους με την πιο άγια μανία, με το πιο λυσσαλέο μίσος, με την πιο χαλίνωτη εκστρατεία ψευτιάς και συκοφαντίας. Ύστερα από το θάνατό τους γίνονται προσπάθειες να τους μετατρέψουν σε άβλοβα εικονίσματα, ας να λένε να τους «άποιοψουν»... εύνουχίζοντας το περιεχόμενο της επαναστατικής διδασκαλίας».

(ΛΕΝΙΝ)

Οι βασικοί νόμοι που διέπουν την ανθρώπινη κοινωνία δεν αλλάζει γαπό τότε που ο Λένιν έκαμε αυτές τις διαπιστώσεις.

Και στην ιστορία του τόπου μας η άστική τάξη εκεί που δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει επαναστατικά γεγονότα και καταστάσεις προσπάθησε να τα άποιοσει με το να τα έγκωλυθη διαστρεβλώνοντας το περιεχόμενό τους.

Γιὰ τον ελληνικό χώρο το πιο σημαντικό παράδειγμα είναι η εθνική αντίσταση του 40-44, που παρασιπήθηκε αρχικά από την άρχουσα άστική τάξη της Ελλάδας και μυθοποιήθηκε κατόπιν με διασκευασμένο περιεχόμενο για τον λόγο ότι εκδηλώθηκε σαν ένα μαζικό λαϊκό κίνημα με κοινωνικό κώδικα περιεχόμενο, καθοδηγημένο από την άριστερά.

Στην περίπτωση του Πολυτεχνείου επαναλαμβάνεται:

ρια του Κράτους και την προστασία του από την υπονόμευση και την φθορά που επιφέρουν στην οργάνισή του δυνάμεις με φανερούς και κρυφούς ολοκληρωτικούς σκοπούς. Είναι φυσικό πως κάτω από τις δυνάμεις με κρυφούς ή φανερούς ολοκληρωτικούς σκοπούς δεν έννοει την ΕΟΚΑ Β', αλλά τους Κύπριους άριστερους, πρώτα που φαίνεται από τις γενικότερες θέσεις του Συνταγερμού.

Το μήνυμα λοιπόν του Πολυτεχνείου, κατά την άποψη της κυπριακής δεξιάς είναι: ο αντικομμουνιστικός άγώνας.

Φυσικά η εχτίμηση αυτή δεν είναι από λάθος που γίνεται. Είναι συνειδητή διαστρέβλωση της ιστορίας, παραμόρφωσή της για να εξαχθούν αυτά τα συμπεράσματα που εξυπηρετούν τους στόχους της άστικής τάξης.

Η στάση αυτή ενισχύει την μυθοποίηση του ιστορικού γεγονότος, που έτσι η άλλως επέταλει σύμβολο, αλλά του άφαιρεί το πιο σημαντικό του στοιχείο, την οσία του που είναι η επαναστατικότητα που εκφράστηκε με την μαζική λαϊκή κινητοποίηση και το επαναστατικό περιεχόμενό.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 15 Νοέμβρη 73

Οί φοιτητές από όλες τις σχολές στη διάρκεια του φοιτητικού κινήματος, συνειδητοποιήσαμε πως τα προβλήματα μας σχετικά με τον έκδημοκρατικό τύπο της παιδείας και τη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος, δεν λύονται χωρίς την άλλαγή της συγκεκριμένης πολιτικής καταστάσεως. Άρχίζοντας έτσι πολιτικό άγώνα, οί φοιτητές και οί «Έλληνες εργαζόμενοι κλειστήκαν στο Πολυτεχνείο, ξεκασθρίζουν τις θέσεις τους και καλούν τον ελληνικό λαό να σσιπερωθεί γύρω τους και να άγωνισθει μαζί τους ως την τελική νίκη.

Πρώτον, πρώταρχική προϋπόθεση για την επίλυση όλων των λαϊκών προβλημάτων θεωρούμε την άμεση κατάργηση του τυραννικού καθεστώτος της χούντας και την παράλληλη έγκασθίδρωση της λαϊκής κυριαρχίας. Η έγκασθίδρωση της λαϊκής κυριαρχίας συνδέεται άναπόσπαστα με την εθνική ανεξαρτησία από τα ξένα συμφέροντα που χρόνια στήριζαν την τυραννία στη χώρα μας. Η πλατειά κινητοποίηση του ελληνικού λαού και η έκδηλωση συμπαράστασης από όλες τις γωνίες της Ελλάδας, είναι η καλύτερη άπάντηση για όσους επιχείρησαν να μας δυσφημίσουν. Έλληνικό λαέ,

με το σπάσιμο των δεσμών του ελληνικού λαού από την δικτατορία και τους όποιους εχθροποιούς.

«Έταν φυσικό το Πολυτεχνείο, μέσα και γύρω από το όποιο διαδραματίστηκε η εξέγερση και η κατόπινη της, να γίνει ένα σύμβολο ελευθερίας και άγώνα ενάντια στο φασισμό και την δικτατορία. Ένα σύμβολο που είναι ακόμα πιο σημαντικό γιατί άκριβως περιέχει μέσα του και το κοινωνικό του περιεχόμενο, πρώτα που η άστική τάξη θέλει να κρύψει γιατί άπειλει τα θεμέλια του δικού της συστήματος. Είναι ένδειχτικό πως οί άστοι πολιτικοί αντίδρσαν από εκείνες τις μέρες σε συνθήματα όπως «λαοκρατία», τοποθετώντας τα δίπλα σε άναρχικά συνθήματα που γράφτηκαν στο Πολυτεχνείο για να περιορίσουν την πλατύτητα της εξέγερσης. Ηταν φανερό η άνησυχία τους για την έχταση που έδινε ο λαός που μαζεύτηκε στο Πολυτεχνείο.

Μέσα στα πλαίσια αυτής της ταχτικής τοποθετείται και η στάση της άστικής τάξης της Κύπρου απέναντι στο Πολυτεχνείο. Δεν είναι καθόλου παράξενη η άνακίωση της Νεολαίας του ΔΗ.ΣΥ., και η προκήρυξη της ΠΕΟΝ, μιας όργανωσης που είναι φανερό ότι πρόκειται να είναι παρακλάδι του ΔΗ.ΣΥ. Για την άστική τάξη το παράδειγμα που δίνουν «τα πρωτοπόρα ελληνικά κάτω (το Πολυτεχνείο) γαλουχημένα με τα νάματα του έλληνοχριστιανικού ιδεώδους» την δάζουν μπροστά στο χρέος της «να μάχεται ενάντια στη βία για την έλευθε-»

«Οί σημερινές δημογνωτικές άνακοινώσεις των εκπροσώπων της άστικής τάξης για το Πολυτεχνείο αποτελούν ύβρη για το ιστορικό γεγονός. Κριτήριο για την τάση του καθένος απέναντι στο Πολυτεχνείο, την αντίσταση στην Ελλάδα και τους άγώνες του ελληνικού λαού, είναι η τοποθέτηση στην πράξη δίπλα στον ελληνικό λαό, την όρα άκριβώς του άγώνα».

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ο ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΚΟΔΙΚΑΣ ΚΑΙ Η «ΝΕΟΛΑΙΑ»

Σύντροφοι,
Σέ έκδοση της έφημερίδας «Νεολαία» της ΕΔΟΝ άναφέρεται σχετικά με την θέση της ΠΕΟ και των Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων ότι υπάρχει πολλά μειονεκτήματα και τρωτά σημεία σε βάρος των εργατών και ότι η ΠΕΟ δάβοντας την ύπογραφή της στον Βιομηχανικό Κώδικα δεν υποχώρησε μπροστά στους εργοδότες. Άλλ άέμεεις στην συγκεκριμένη περίπτωση βλέπουμε μία μεγάλη υποχώρηση και έγκατάλειψη των εργατών.

Μας λέει: να διαβάσουμε την ιστορία της. Μάλιστα! Άναγνωρίζουμε ότι κάποια δέοντα μέτρα προς τερματισμό της άνεπισημης άπεργίας).
Έλπίζουμε ότι μετά την λήξη του Κώδικα που ισχύει για δύο χρόνια να μην εξανομαγραφεί ή άν ύπογραφή να μην δικτατορεί τους εργάτες γιατί με άνεπισημης των εργατών και των εργατικών συμφερόντων με τις έπίσημες και άνεπισημης άπεργίες. (Από τον Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων: Οί

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΤΑΤΑΚΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΙΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΧΕΙΕΙΑ
ΑΙΟ ΤΗΝ 3η ΣΕΙΛΑ
Έτσι βλέπουμε να άναπτύσσεται το οικολογικό κίνημα για τη προστασία του περιβάλλοντος τα τελευταία χρόνια που παίρνει άριστερές άντικαπιταλιστικές θέσεις και προέρχεται κυρίως από μικροαστούς και διανοούμενους.

Έτσι και στο θέμα της εξαθλίωσης είναι συνηθισμένο οι παραδοσιακοί μαρξιστές να πιστεύουν ότι υπάρχουν ά μόνον η άστική εξαθλίωση που σπρώχνει στην επαναστατικοποίηση. Όμως ο Κ. Μάρξ από την άρχη μίλησε για τη φυλική εξαθλίωση και την άλλοτρίωση του καπιταλισμού σ' όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής.

Στις χώρες της καπιταλιστικής μητροπόλης και συγκεκριμένα στη Δ. Γερμανία μέσα στις συνθήκες της καπιταλιστικής κοινωνίας, ο σατυρισμός πιά καπιταλισμός της έχει έπιφέρει: και το ασπιτισμ άλου του έποικοδομη

σείς κάθε χρόνο) ο άλκοολισμός είναι στην ήμερήσια διάταξη. Πολύ κατανοητικό γι' αυτά είναι το βιβλίο του Ντήτερ. Ντούμ «Τό άγχος στο καπιταλισμό». Δίνουμε μερικά στοιχεία 100.000 σε άσυλα πνευματικών άναπή μετική εξαθλίωση είναι άποτέλεσμα του καπιταλισμού. Αυτό το καινούργιο στοιχείο της επαναστατικοποίησης διαφόρων στρωμάτων της καπιταλιστικής μητροπόλης πρέπει να το δούμε, χωρίς να έπιμένουμε δογματικά και να άνακοινώσεις της Μπάιντερ Μάινχοφ που βοηθούν να καταλάβουμε την άφειρία αυτής της ομάδας.
Γιατί το άνταρκτικό ζεκιά από τα γεγονότα που είναι η ζωντανή έμπειρία αυτού του λαού: η καταπίεση, η έκμετάλλωση, ο φόβος των μέσων μαζών, η άσφάλεια της ζωής παρά την άναπτυγμένη τεχνολογία και τον πλούτο αυτής της χώρας. Οί φυλικές άρρώστειες, οί άυτακτονίες, οί δαρβοροτητες, οί ασκήροτητες που έπιβάλλονται στα παιδιά, η μεζέρια των σχολείων και των σπιτιών.

600 χιλιάδες άνθρωποι που πάσχουν από οχλήσφφρεια 3 τοίς εκατό που είναι άνάναιοι να δουλέψουν ή να μάθουν επάγγελμα γιατί πάσχουν από φυλική νοσήματα. Δ εκατομμύρια χρεάζονται φυλική βοήθεια και θερα

μονοκόμματα στις παλιές παροδοσιακές θέσεις αλλά να δούμε και τα καινούργια φαινόμενα. Στην εξέλιξη του ά καπιταλισμού μιλούν: η σαπίε: όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής, δάση έπιοκοδόμημα. άθρώπινες σχέ-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΕΟΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗ.ΣΥ. ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΕΥΛΑΒΙΚΑ το γόνο κλεινουμε σήμερα και με συγκλονισμό φυικής στρέφουμε το θέλημα και την μνήμη στον πρώιων άγώνα πίν θυσιών των άδουλών του Πολυτεχνείου. Στις 17 Νοεμβρίου 1973, μία κούφτα ελληνικά νιάτα ύψωσαν το άνάστημά τους και πρόταξαν τα κορμιά τους ενάντια στην στρατοκρατική κυβέρνηση των «Αθηνών», και άπίατησαν πίν έφαρμονη των δημοκρατικών διαδικασιών.

Στις 17 Νοεμβρίου 1973, τα πρωτοπόρα ελληνικά νιάτα, γαλουχημένα με τα νάματα του έλληνοχριστιανικού ιδεώδους,

ΠΑΤΡΙΔΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

πήραν πίν άπόραση να παλέψουν ενάντια στην δικτατορία της χούντας των συνταγματάρχων και να γίνουν δλοκαύτωμα στο όωμό της δημοκρατίας που άπετέλεσε την άρχη του τέλους της στρατιωτικής χούντας.

Έμεεις τα ελληνικά νιάτα της άκριτικής μας πατριδας, πιούμε τη μνήμη τους και διακριτύτουμε πως οί συμφορές που προκάλεσαν το πραξικόπημα και οί 2 άνανδρες τουρκικές εισβολές, δεν έκαμφσαν το σθένος και δεν μπορούν να ύπαγορεύουν πίν συνθηκολόγησή μας με τις δυνάμεις της βίας, και της κατοχής.

- Οχι δεν θα ύποκύθουμε μπροστά στην ύμη βία και τα τετελεσμένα γεγονότα.
- Δεν θα νομιμοποιήσουμε με πίν ύπογραφή μας τα όσα άρπαξε ο θάραβρος Άππιας.
- Θα άγωνισθούμε μ' όλες μας τις δυνάμεις για μια έλευθερη και δημοκρατική Κύπρο.
- Θα άγωνισθούμε ενάντια στην κατοχή.
- Θα άγωνισθούμε ενάντια σε κάθε έπιβουλή κατά της δημοκρατίας.

ΠΕΟΝ

Η Νεολαία της Κύπρου θεωρεί χρέος της να μάχεται ενάντια στη βία για την έλευθερία του Κράτους και την προστασία του από την ύπονόμευση και την φθορά που έπιφέρουν στον όργανισμό του δυνάμεις με φανερούς και κρυφούς ολοκληρωτικούς σκοπούς.

(ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΔΗ.ΣΥ.)

μάτος της. Το άγχος, η φυλική καταπίεση, η άλλοτρίωση, η καταπίεση στο οικιστικό χώρο που φτιάχνει το κεφάλαιο, η εξαθλίωση των ανθρώπινων σχέσεων, οί άυτοκτονίες, τα ναρκωτικά, ή μικραστική οξείμανια, τα βασανιστήρια των παιδιών (δεκάδες χιλιάδες περιπτώ-

σεις κ.λ.π.
Η συνειδητοποίηση αυτού του γεγονότος οδηγεί ανθρώπου — σήμερα μαζικά — παρ' όλο που ύλικά δεν είναι εξαθλιωμένοι να στραφούν άριστερά.
Τσιικά χωρίς να ξεχνούμε ότι πάντα τη λύση δει τη δόση ή εργατική τάξη.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Παραδοση στα ξένα μονοπώλια

Την περασμένη εβδομάδα πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο Χίλτον ένα συνέδριο που οργάνωσε Βρετανικός οίκος επενδύσεων κάτω από την αιγίδα του Υπουργείου Οικονομικών και Εμπορίου με θέμα, «Η Κύπρος ως Οικονομικό Κέντρο». Ολόκληρη η υπόθεση ήταν μια προσπάθεια της κυβέρνησης να πεισθούν ξένοι επιχειρηματίες να επενδύσουν στην Κύπρο. Δύο όμιλεις ειδικά, του κ. Πιερίδη, Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας και του κ. Πελαγία, Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Έξωτερικών, συνοψίζουν την οικονομική και κοινωνική πολιτική της Κυπριακής κεφαλαιοκρατικής τάξης σήμερα και έχουν ιδιαίτερη σημασία. Θα κοιτάξουμε τι είπαν αυτοί οι δύο κύριοι και γιατί θέλει η Κυπριακή Κυβέρνηση να ενθαρρύνει ξένες επενδύσεις στην Κύπρο.

Ο κ. Πελαγίας μιλώντας με θέμα «Η Πολιτική Σταθερότητας στην Κύπρο» σίγουρα δεν έπαισε με τα επιχειρήματά του, τους ξένους πώς οι επενδύσεις κινδυνεύουν λιγότερο, από πολιτική αστάθεια στην Κύπρο, παρά σε άλλες χώρες. Έπαισε όμως, στους διάβασαν την ομιλία του, πώς η κυβέρνηση συνειδητά, από το 1974, στόχο έχει την εξάλειψη κάθε μορφής αγωνιστικότητας από το λαό, ειδικά τους πρόσφυγες. Καμιά αναφορά δεν έγινε πάνω στο θέμα της απελευθέρωσης της Κύπρου, και επί λέξει είπε τα εξής:

«Αγωνιστήσαμε κατά της δημιουργίας προσφυγικής συνειδήσεως και πετύχαμε. Κανένας από τις χιλιάδες των εκτοπισμένων μας αισθάνεται σαν πρόσφυγας. Αποτελούν μέρος του τεράστιου μηχανισμού που λειτουργεί για την εξύψωσή του βιοτικού επιπέδου του λαού». Ο κ. Πελαγίας προσπάθησε να πείσει τους ξένους επιχειρηματίες πώς δεν γίνεται καμιάς μορφής αγώνας για την απελευθέρωση της Κύπρου και πώς κύριος στόχος της Κυβέρνησης είναι η οικονομική ανάπτυξη του μεριδίου της Κύπρου που μάς έχει μείνει. Δηλαδή, πώς η Κυβέρνηση έχει δεχτεί τον δι-

αχωρισμό της Κύπρου και πώς έχει πείσει και τον λαό να κάνει το ίδιο.

Ο κ. Πιερίδης είπε τα ίδια αλλά με ένα σχετικά πιο λεπτό τρόπο. Έτόνισε το ρόλο που παίζει η κυβέρνηση στην ενθάρρυνση του ιδιοτικού κεφαλαίου στην Κύπρο και το ρόλο του ιδιωτικού τομέα στο «οικονομικό θαύμα» μετά το 1974. Κυρίως ανέπτυξε την θεωρία πώς η ξένη συμμετοχή έχει να διαδραματίσει ένα πολύ σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της Κύπρου. Γι' αυτό και η κυβερνητική πολιτική προσπαθεί να βοηθήσει και να ενθαρρύνει το ξένο κεφάλαιο με κάθε τρόπο. Ο υπουργός διαβεβαίωσε τους ξένους επιχειρηματίες ότι επενδύσεις τους δεν κινδυνεύουν γιατί «διασφαλίζονται για έλευθρία μεταφοράς των κερδών, των τόκων και μερισμάτων και επαναπατρισμού των κεφαλαίων». Μίλησε για τις φορολογικές απαλλαγές που παρέχει η Κυβέρνηση σε ξένους και για την μελλοντική πολιτική της κυβέρνησης. Για να καθησυχάσει οποιουδήποτε φόβους των ξένων έτόνισε: «Σε καμιά περίπτωση η εθνικοποίηση εγχωρίων ή ξένων επενδύσεων αποτέλεσε μέρος της κυβερνητικής πολιτικής. Επιπλέον η κυβέρνηση δεν

υιοθέτησε πολιτική μεταφοράς της ξένης ιδιοκτησίας σε εγχώριο έλεγχο χωρίς τη θέληση των ξένων ιδιοκτητών».

Για τις εργατικές σχέσεις στην Κύπρο ο κ. Πιερίδης, με μεγάλη περηφάνεια, εξήγησε πώς η Κύπρος δεν υπέστη ποτέ εργατικές αναταραχές και πώς οι σχέσεις μεταξύ εργοδοτών και συνδικάτων είναι πολύ αρμονικές.

Η διομηχανική ειρήνη, είπε βοήθησε στην ανάπτυξη της οικονομίας μετά το 1974. Γι' αυτό βεβαίως ο κ. υπουργός έχει απόλυτο δίκαιο να είναι υπερήφανος. Όπως έπίσης και για τα ημερομίσθια που συνεχίζουν να είναι πολύ πιο χαμηλά από ότι ήταν το 1973. Έμμεσα υποσχέθηκε στους ξένους επενδυτές ένα φτηνό υπάκουο εργατικό και τεχνικό δυναμικό.

Αυτά είπαν οι κ.κ. Πελαγίας και Πιερίδης προσπαθώντας να πείσουν το ξένο κεφάλαιο να επενδύσει στην Κύπρο. Δεν είναι δύσκολο από τις ομιλίες των να καταλάβουμε την πολιτική της κυβέρνησης πάνω στα οικονομικά και πολιτικά θέματα. Η άρχουσα τάξη έχει δεχτεί τον διαχωρισμό της Κύπρου και θέλει μόνο να εξασφαλίσει μια πολιτική και κοινωνική ειρήνη για να μπορεί να εκμεταλλεύεται τους οικονομικούς πόρους και δυνατότητες της Νοτίου Κύπρου. Πιστεύει επίσης πώς το ξένο κεφάλαιο έχει ρόλο να παίξει στην Κύπρο και πώς με την βοήθεια του ξένου κεφαλαίου αυτή η εκμετάλλευση θα γίνει πιο πλήρης. Επίσης για ακαθάρτα πολιτικούς λόγους η ύπαρξη ξένου κεφαλαίου στην Κύπρο ειδικά δυτικοευρωπαϊκού και Αμερικάνικου κεφαλαίου εξασφαλίζει και μια πολιτική προστασία από αυτές τις χώρες για την Κυπριακή κεφαλαιο-

κρατική τάξη.

Η Κυπριακή οικονομική ολιγαρχία ζητά την επένδυση ξένου κεφαλαίου στην Κύπρο. Τι πραγματικά οφέληματα έχει όμως το ξένο κεφάλαιο στην Κύπρο; Τι οικονομική σημασία έχει η Κύπρος για τους ξένους; Αυτές τις ερωτήσεις πρέπει να τις απαντήσουμε.

Η Κύπρος, σχεδόν πάντα είχε και θα συνεχίσει να έχει, λόγω της γεωγραφικής της θέσης, βασικά μια πολιτικο-στρατιωτική σημασία για τον ιμπεριαλισμό. Η Κύπρος δεν έχει πλουτοπαραγωγικούς πόρους άμεσα εκμεταλλεύσιμους από ξένα κεφάλαια, όπως έρσιμένες χώρες του Τρίτου Κόσμου. Ούτε είναι και πολύ σημαντική η Κύπρος σαν αγορά για τα προϊόντα των αναπτυγμένων χωρών. Έν τούτοις όμως, εκτός από την κύρια στρατιωτική σημασία η Κύπρος άρχισε να αποκτά και κάποιαν άμεση οικονομική σημασία για το ξένο κεφάλαιο. Αυτή η σημασία απορρέει από:

- Την γεωγραφική θέση της Κύπρου — κοντά στις τεράστιες αγορές της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής και,
- Την ίδια την δομή και το χαρακτήρα της Κυπριακής οικονομίας. Η Κύπρος με το ανεπτυγμένο τραπεζικό της σύστημα, το εκπαιδευμένο της προσωπικό, τις ειδικές της και τεχνικές υπηρεσίες και με μία ξενόδουλη άρχουσα τάξη προσφέρει πάρα πολύ στο οικονομικό σύμπλεγμα της περιοχής.

Η τεράστια, με τα Κυπριακά δεδομένα, ξένη (Αμερικάνικη) βοήθεια που δόθηκε στην Κυπριακή Κυβέρνηση μετά από την εισβολή και που πράγματι έπαιξε ένα μεγάλο ρόλο στο «οικονομικό θαύμα» της Κύπρου εκ-

φράζει όχι μόνο την επίθυμία της Αμερικής να αποφευχθούν οικονομικές αναταραχές που θα φέρναν επομένως και πολιτική αστάθεια, αλλά και την επιθυμία της Αμερικής να φτιάξει στην Κύπρο μια οικονομική ολιγαρχία και ένα οικονομικο-πολιτικό σύστημα που θα αντικαταστούσε το Λίβανο και που θα υποβοηθούσε το ιμπεριαλιστικό σύστημα της περιοχής. (Πρέπει να αναφερθεί επίσης πώς συγκεκριμένος και άμεσος σκοπός της Αμερικάνικης βοήθειας μετά το 1974 ήταν η ανέγερση των προσφυγικών συνοικισμών σαν μέρος ενός σχεδίου, υποβοηθούμενου από την Κυπριακή Κυβέρνηση, για την μείωση του αλτήματος των προσφύγων για επιστροφή).

Οι ξένοι θεωρούν την Κύπρο σαν ένα στρατηγικό οικονομικό κέντρο το οποίο τους εξυπηρετεί σε διάφορους τομείς και εκεί που έχουν άμεσα και έμμεσα συμφέροντα ξένες υπηρεσίες και ιδιώτες θα επενδύσουν στην Κύπρο. Οι επενδύσεις που γίνονται από τις δυτικές καπιταλιστικές χώρες δεν είναι σε παραγωγικούς τομείς αλλά στον τομέα των υπηρεσιών και χρησιμοποιούν την Κύπρο σαν κέντρο υπηρεσιών παρά σαν κέντρο παραγωγής. Από τράπεζες εδώ θα γίνονται χρηματιστικές πράξεις λόγω των διαφόρων φορολογικών και άλλων διευκολύνσεων. Η Κύπρος θα γίνει η βάση πολλών εταιρειών με δουλειές στη Μέση Ανατολή και στην Αφρική.

Η Κυπριακή Κυβέρνηση οργάνωσε το σεμινάριο «Η Κύπρος ως Οικονομικό Κέντρο» επειδή έχει τώρα και αυτή συνειδητοποίηση την οικονομική σημασία της Κύπρου για το ξένο κεφάλαιο. Για πολιτικούς και οικονομικούς λόγους το χρειάζεται και η Κυπριακή αστική τάξη αυτό το κεφάλαιο.

Με την Αμερικάνικη βοήθεια, την συμπαράσταση της Κυβέρνησης, τα χαμηλά ημερομίσθια, τον πόλεμο στο Λίβανο, κ.τ.λ., το Κυπριακό μονοπωλειακό κεφάλαιο όχι μόνο επιβίωσε μετά την εισβολή αλλά σήμερα βρίσκεται και ενδυναμωμένο. Άρχισε ξανά να επενδύει δικά του κεφάλαια στην Κυπριακή οικονομία και τα κέρδη του είναι ύψηλά. Σήμερα, όμως έχει ανάγκη και της επιστημονικής, οικονομικής και πολιτικής συμπαράστασης του ξένου κεφαλαίου για να μπορέσει ανενόχλητα να εκμεταλλεύεται τον τόπο. Η προσπάθεια από την Κυβέρνηση, να πείσει το ξένο κεφάλαιο να επενδύσει στην Κύπρο είναι βασικά μια προσπάθεια της οικονομικής ολιγαρχίας να πάρει την πολιτική προστασία της δύσης και να γίνει περισσότερο μέρος και εξάρτημα του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος για να καρπωθεί τα οικονομικά οφέλη που αυτό υπερλαμβάνει.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ

Σύμφωνα με πληροφορίες της Σημερινής ο Κληρίδης προσπαθεί να πείσει τους Αμερικάνους και τους Σοβιετικούς να λύσουν το Κυπριακό. Ξέρουμε ότι οι Αμερικάνοι τον έπεισαν, δεν ξέρουμε όμως ακόμα τι γίνεται με τους Σοβιετικούς...

Πάντως η όλη προσπάθεια είναι περιεργή για κάμποσους λόγους: Πρώτα, κάτω από ποιά ιδιότητα ελπίζει ο κ. Κληρίδης να πετύχει να μεσολαβήσει μεταξύ ΗΠΑ και ΕΣΣΔ; Δεύτερο, γιατί το θυμήθηκε μόλις τώρα;

Η μόνη πιθανή εξήγηση φαίνεται να είναι η προεκλογική έκστρατεία. Αλλά και πάλι είναι πολύ περιεργο προεκλογικό τρικό. Γιατί ποιός αληθινά πιστεύει πώς ο Κληρίδης ή οποιοσδήποτε, τέλος πάντων, μπορεί να πείσει Ρώσους και Αμερικάνους...

Αλλά πολλά περιεργα γίνονται σε τούτο τον τόπο. Ένας δημόσιος υπάλληλος, ο διοικητής του Συνεργατισμού, λαμβάνει έντονα μέτρα στις προεκλογικές ζυ-

μώσεις και όλοι δηλώνουν έχτιμηση στο εθνικό και αγαθοεργό του έργο. Ακόμα και η ΕΚΑ του ΑΚΕΛ, παρ' όλο που η ΠΕΚ προωθεί, ή λέγεται πώς προωθεί, μαζί με τον Άζινα λύση Πασχαλίδη, που είναι «ανεξάρτητη έξωκομματική προσωπικότητα», μαζί με τον Τάσο Παπαδόπουλο, που είναι «ανεξάρτητη έξωκομματική προσωπικότητα».

Αλλά και ο αρχιεπίσκοπος εξέφρασε την έχτιμηση του στο έργο του κ. Άζινα, και βέβαια κι' ο ίδιος ο κ. Κυπριανού...

Μέσα στα πλαίσια της ενότητας, είμαι λοιπόν κι' εγώ υποχρεωμένος να εκφράσω την υποστήριξη μου στο έργο του κ. Άζινα... Τόσοι πολλοί άνθρωποι δεν είναι δυνατό να κάνουν λάθος.

Ας δεχθεί λοιπόν ο Διοικητής του Συνεργατισμού τη συμπαράσταση της στήλης, έστω και καθυστερημένη...

Ο ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΩΣΤΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Στό προηγούμενο μας άρθρο σκιαγραφήσαμε τα άπλη προβλήματα που μπορούν να αποτελέσουν τόν κίνητρο για συσπείρωση και άγώνα των κατοίκων της πόλης και των συνοικιών της.

Σ' αυτό τόν άρθρο θά προσπαθήσουμε νά συνδέσουμε τήν συνοικιακή ή οργάνωση πόλης με τόν βιομηχανικό χώρο. Κατά τήν γνώμη ή συνοικιακή οργάνωση έχει περιορισμένης μορφής ανάπτυξη άν δεν καταφέρει νά συνδεθή με τόν χώρο παραγωγής. Έπίσης ή ανάπτυξη μιās συνοικίας ή άκόμα και της πόλης της ίδιας εξαρτάται κατά ένα μεγάλο βαθμό άπό τήν ανάπτυξη αύτου του χώρου. Δεν είναι έπίσης τυχαίο τόν γεγονός ότι εκεί όπου αναπτύσσονται βιομηχανίες, κτίζονται παράλληλα και άρκετά σπίτια που στό τέλος άποτελούν καθαρά εργατικούς συνοικισμούς.

— Μιά καλή οργάνωση που λειτουργεί σε μία συνοικία τόν πρώτο της καθήκον που έχει νά εκτελέσει είναι ή καταγραφή του χώρου της. Μιά τέτοια καταγραφή θά βοηθήσει τήν οργάνωση στην ανακάλυψη όλων των προβλημάτων που υπάρχουν δηλ.: των οικονομικών, των κοινωνικών, των πολιτικών, της εκπαίδευσης κ.ά.

— Όταν λέμε καταγραφή του χώρου έννοούμε:

α) Τήν καταγραφή της κατανομής των πολιτικών δυνάμεων.

β) Τήν καταγραφή των μέσων παραγωγής και της ιδιοκτησίας αυτών των μέσων.

Ο χώρος παραγωγής είναι άλτότελα διαφορετικός άπό τόν χώρο της συνοικίας. Οι σχέσεις μάλιιστα που επικρατούν σ' αυτό τόν χώρο είναι σχέσεις άφέντη δούλου. Ρυθμιστικός παράγοντας στην παραγωγή είναι πάντα ή ιδιοκτήτης που καθορίζει τήν πολιτική του εργοστασίου ή της βιομηχανίας του με γνώμονα τόν δικόν του συμφέρον. Οι βιομηχανικοί ύπάλ-

ληλοι και οι εργάτες όχι μόνο δεν συμμετέχουν στην λήψη άποφάσεων που καθορίζουν τήν πολιτική του εργοστασίου αλλά μεταχειρίζονται άπό τόν ιδιοκτήτη σαν όργανα άπλης εκτέλεσης των άποφάσεων είτε αυτές είναι καλές είτε είναι κακές.

Έξ άλλου ξέρουμε ότι τόν μεροκάματο του εργάτη καθορίζεται πάντα με τόν κριτήρια του κέρδους του ιδιοκτήτη και όχι με τίς ανάγκες του εργάτη.

Έπίσης ή πρόσληψη και ή άπόλυση εργατών είναι τίς περισσότερες φορές άποφάσεις που ή κεφαλαιοκρατία παίρνει μόνος του.

Οι συνδικαλιστικές οργάνώσεις με τήν σημερινή τους πολιτική δεν μπορούν νά ύποστηρίξουν τόν συμφέροντα της εργατικής τάξης. Ολόκληρος ή κρατικός μηχανισμός πάντα βρίσκεται στην ύπηρεσία και τήν προστασία των βιομηχανών των εργοστασίων, και των άλλων κεφαλαιοκρατών.

Η νομοθεσία στό τομέα αυτό κτίζεται πάντα με γνώμονα τόν συμφέροντα των ι-

διοικητών των άεργοστασίων.

Άπό τήν άνάλυση που κάναμε πτό πάνω φαίνεται καθαρά ότι ή εργατική τάξη σε όλες τίς περιπτώσεις και σ' όλα τόν επίπεδα μπορεί νά θεωρείται ή ταπεινός ύπηρετής των κεφαλαιοκρατών που πάντα πρέπει νά θυσιάσει τόν συμφέροντά της για χάρη της βιομηχανικής ειρήνης και της πολιτικής σταθερότητας μιās και ή άγώνας μας σήμερα έχει σαν γνώμονα στό πρώτο του στάδιο τήν άπελευθέρωση των κατεχομένων εδαφών.

Ποιά είναι σε τέτοια περίπτωση τόν συμφέροντα της εργατικής τάξης και πώς πρέπει νά τόν διεκδικήσει; Ποιός πρέπει νά είναι ή ρόλος μιās συνοικιακής οργάνωσης που φιλοδοξεί νά πρωτοπορεί στους άγώνες της εργατικής τάξης για κοινωνική δικαιοσύνη;

Σ' αυτά τόν έρωτήματα θά προσπαθήσουμε νά άπαντήσουμε και όποιαδήποτε γνώμη ή κριτική για τήν ένίσχυση αυτής της πορείας είναι ευπρόσδεκτη. Κατ' αρχήν πιστεύουμε άπόλυτα και τόν δηλώσαμε και πτό πάνω ότι άποτυχία σύνδεσης της συνοικιακής οργάνωσης με

τόν χώρο παραγωγής καταδικάζει τήν συνοικιακή οργάνωση σε διάλυση.

Γι' αυτό τόν πρόγραμμα δράσης κάθε συνοικιακής οργάνωσης θά πρέπει νά ναι καισμένο κατά τρόπο που νά άγκαλιάζει τόν άμεσα προβλήματα που υπάρχουν και νά εισηγείται τρόπους και μέθοδες επίλυσής τους. Μιά σωστή πολιτική γύρω άπό αυτά τόν προβλήματα και μία σωστή ταχτική όσον άφορά τόν πλησίασμα της εργατικής τάξης θά μας οδηγήσει στην πρωτοπορία των άγώνων της εργατικής τάξης και ταυτόχρονα θά δημιουργήσει προϋποθέσεις σωστές για τόν πλατεια της συνοικιακής οργάνωσης. Σε μία τέτοια περίπτωση όλα τόν ύγιη και άγωνιστικά στοιχεία της εργατικής τάξης θά μας άγκαλιάσουν και θά ένώσουν τήν δική τους δύναμη με τήν δική μας για τόν άγώνα της κοινωνικής δικαιοσύνης. Όλα τόν πτό πάνω όμως, για νά γίνουν πραγματικότητα χρειάζεται άγώνας. Και αυτό τόν άγώνα μόνο ή εργατική τάξη μπορεί νά τόν κάμει, ένισχυμένη με όλα τόν κοινωνικά στρώματα πουχο τόν δια προβλήματα και συμφέροντα.

ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΔΕΝ

Τόν περιστατικό συνέβηκε στην Βιομηχανική Περιοχή Έγκωμης τήν περασμένη βδομάδα όταν μέλη της Σοσ. Νεολαίας ΕΔΕΝ πουλούσαν τήν Σοσιαλιστική Έκφραση στους εργάτες που σάλναν άκείνή τήν ώρα. Καθώς πουλούσαν τήν έφημερίδα τόν μέλη πρόσεξαν κάποιον πάνω σε μία μοτοσυκλέτα με τήν έπιγραφή «ΠΡΕΣΣ» και μία φωτογραφική μηχανή νά τούς κοιτάζή κάπως έπιμονα. Τόν πλησίασαν και τόν ρώτησαν άν ήθελε τήν έφημερίδα, αύτός όμως άπάντησε πως είναι δημοσιογράφος και παίρνει τήν Έκφραση κάθε φορά που βγαίνει. Έφυγε άργότερα όμως ξαναεμφανίστηκε άρκετές φορές κάνοντας κύκλους στην περιοχή.

Η βιομηχανική περιοχή είχε άδειάσει άπό τούς εργάτες που είχαν ήδη σχολάσει όταν τόν συνερέασε τής Έκφρασης που βρισκόταν στό εργοστάσιο «Φρού — Φρου» πρόσεξε τόν δημοσιογράφο που άναφέραμε πτό πάνω νά τούς φωτογραφίζει άπό κάποια άπόσταση. Έτρεξαν πρός τόν μέρος του και τόν ρώτησαν γιατί τούς φωτογραφίζει δίχως προηγουμένως νά τούς έχει ρωτήσει. Αυτός άπάντησε πως είναι «ελεύθερος φωτορεπόρτερ» και δικαιούται νά φωτογραφίζει ότι θέλει, όποιον θέλει και όποτε θέλει. Στο μεταξύ έφτασε στην σκηνή τόν συνεργείο άπό τόν εργοστάσιο «Απόλλων» και είπε πως κι' αύτους τούς ερευνά τόν φωτορεπόρτερ προηγουμένως. Τόν παιδιά της ΕΔΕΝ ζήτησαν άπό τόν φωτορεπόρτερ τόν φίλμ, αύτός όμως άνήθησε

να τούς τόν δώσει. Τόν ζήτησαν τή δημοσιογραφική του ταυτότητα και μετά τήν πολιτική του, άνήθησε όμως και στίς δύο περιπτώσεις. Έκείνή τήν ώρα σταμάτησε δίπλα άπό τόν φωτορεπόρτερ κάποιος άλλος κι' αύτός καβάλα σε μία μοτοσυκλέτα. Είπε πως είναι άστυνομικός (ήταν ντυμένος με πολιτικά και φιλοκουρεμένος) και ρώτησε τί συμβαίνει. Τόν μέλη της ΕΔΕΝ τόν ζήτησαν τήν άστυνομική του ταυτότητα κι' αύτός τήν έδειξε, δεν άφησε όμως νά φανή τόν όνόμά του. Ο φωτορεπόρτερ που όπως φάνηκε άπ' τίς κουδέντες του ήταν φίλος του άστυνομικού, έξήγησε τί συνέβηκε. Ο άστυνομικός είπε νά άφήσουν τόν άνηρωπό (τόν φωτορεπόρτερ) ήσυχο νά κάνει τή δουλειά του γιατί είχε κάθε δικαίωμα νά φω-

ΤΕΛΕΙΩΣΕ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΩΝ

Τήν Τρίτη 8.11.77 άρχισε μία δυναμική άπεργία των καθαριστριών της Σχολικής Έφορείας Λευκωσίας με αίτημα τήν έπαναπρόσληψη των άπολυθέντων συναδέλφων, συζήτηση των μεταθέσεων και άναγνώριση της συντεχνίας τους. Μεταξύ των άλλων συνθημάτων που επικρατούσαν κατά τή διάρκεια της άπεργίας ήταν ή παραιτήση της διορισμένης έπιτροπής της Σχολικής έφορίας και έκλογή άλλης.

Η γενική άπεργία έληξε στις 20.11.77 με έπαναπρόσληψη των καθαριστριών που άπολύθηκαν και άναγνώριση του δικαιώματος των εργατών νά άνήκουν σε όποιαν συνδικαλιστική οργάνωση θέλουν (άναγνώριση της ΠΕΟ). Οι μεταθέσεις και ή έκλογή άλλης έπιτροπής στην σχολική έφορία που ήταν ή κύριος λόγος της άπεργίας δεν έγιναν, με ύποχώρηση της ΠΕΟ.

Άλλά: Η Μαρία Νικολάου άπό τόν Καϊμακλί ταλαιπωρείται δύο ώρες τήν ήμέρα στα λεωφορεία γιατί χρειάζεται 2 λεωφορεία για νά φτάσει στό δημοτικό Άγίου Αντρέα. Άκόμα πέραν άπό τήν καθυστέρηση και τή ταλαιπωρία είναι και τόν έξοδα, πέντε λίρες τόν μήνα που πριν άπό τήν μετάθεση δεν ύπήρχαν.

Η Μάρω Παπαλεοντίου άπό τόν Γ' Δημοτικό Καϊμακλίου μεταφέρθηκε στό Α' Δημοτικό Καϊμακλίου. Άπό τόν σπίτι της μέχρι τόν Α' Δημοτικό δεν υπάρχουν δρομολόγια λεωφορείου. Χρειάζεται τρία τέταστα πεζοπο-

ρεία μέχρι νά φτάσει στό τόπο της δουλειάς της ενώ πριν δέκα λεπτά της ήταν άρκετά. Αν είχε τήν δύναμη νά αγοράσει αυτοκίνητο, για νά πηγαίνει νά δουλεύει θά έπαινε ή άνήλικη νά εργάζεται. Αυτά γιατί δεν τόν είδαν οι συντεχνίες, ή έφορεία και όποιος άλλος είναι ύπεύθυνος; Όσο για τήν Μαριου Μιχαήλ άπό τόν Μαραθόδουνο έλπίζει ότι όταν μεταφερθεί στον προσφυγικό συνοικισμό Άρθούπολης θά τήν βολεύει. Δεν είναι μόνον ή σχολική έφορία που δεν αναγνωρίζει τόν δικαίωμα των εργατών νά άνήκουν σε όποια συνδικαλιστική οργάνωση θέλουν. (Για αυτό και επιμένουμε νά παραιτηθεί ή διορισμένη έπιτροπή και νά εκλεγεί άλλη. Είναι και τόν ΡΙΚ, τόν Διύλιστήριο Πετρελαιειδών, τόν όποία είναι ήμικρατικοί οργανισμοί. Όταν αυτοί δεν άναγνωρίζουν τέτοια δικαιώματα στους εργάτες τί πρέπει νά περιμένουμε άπό τούς ιδιώτες κεφαλαιοκράτες;

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

Κινητοποιήσεις της νεολαίας - ελλειψη πλατειας συμμετοχης

Με συνθήματα όπως «οχι στον δυτικογερμανικό νεοφασισμό», «ή δυτική Γερμανία καταπατά κάθε δικαιο», «ή πρόκληση δεν θα γίνει ανεκτή» και άλλα, ή σπουδάζουσα και μαθητική νεολαία σε μία μαχητική και όγκωδη κινητοποίησή της, διαδήλωσε την αντίθεση της Κυπριακής νεολαίας προς τα ιμπεριαλιστικά σχέδια, άπαντώντας στη πρόσφατη σκανδαλώδη πρόκληση της Δυτικής Γερμανίας με τη παράνομη αεροπορική σύνδεσή της με τα κατεχόμενα.

Οι εκδηλώσεις της μαθητικής νεολαίας όπως και ή πιετοφορία που πραγματοποιήθηκε πιδ ύστερα, έγιναν μετά από κάλεσμα των οργανώσεων ΕΔΕΝ, ΕΔΟΝ, ΝΕΔΗΚ και ΠΟΦΝΕ.

Η κινητοποίηση της νεολαίας, σίγουρα εκφράζε τα συναισθήματα δλόκληρου του Κυπριακού λαού. Μ π ρ ο σ τ ά δ μ ω ς σ τ ή τ ό σ ο σ ο β α ρ ή π ρ ό κ λ η σ η τ ω ν Δ υ τ ι κ ο γ ε ρ μ α ν ω ν — που είναι ξεκάθαρος για τους εργαζόμενους και το λαό, ο διεθνής αντιδραστικός ρόλος τους — ε λ λ ε ι ψ ε μ ι ά π ι δ π λ α τ ε ι ά κ ι ν η τ ο π ο ι ή σ η τ ω ν έ ρ γ α ζ ο μ έ ν ω ν κ α ι τ ο υ λ α ο υ γ ε ν ι κ ο υ. Και είναι άκρως ένα τέτοιο κλίμα χωρίς γενικό ανέδαγμα της ά-

γωνιστικής κινητοποίησης που επιδιώκουν οι ιμπεριαλιστές, με τη βοήθεια των γτόπιων προγεφυρωμάτων τους, για να μπορούν να επιβάλουν ευκολότερα τις λύσεις τους.

Η πλατειά λαϊκή συμμετοχή επιβαλλόταν και γινόταν ακόμα πιδ αναγκαία γιατί ή επίσημη αντίδραση της Κυπριακής Κυβέρνησης στάθηκε μόνο στο διάδημα διαμαρτυρίας (στο όποιο μόλις προχθές δόθηκε ή απάντηση πώς θα «εξετάσουν» αν έγινε παραβίαση των κανόνων της πολιτικής αεροπορίας!!), χωρίς τη κυβέρνηση να φαίνεται αποφασισμένη να λάβει οποιαδήποτε μέτρα ενάντια στην ιμπεριαλιστική συμπεριφορά που γίνεται σε βάρος της Κύπρου και του λαού μας. Το άλλο που «κατάφερε» ή Κυπριακή Κυβέρνηση έχτος ά-

πό το διάδημα, ήταν να διαταχθεί μέσω του Υπουργείου Έσωτερικών ή δυναμική περιφρούρηση της Δυτικογερμανικής πρεσβείας από δεκάδες ένοπλους αστυνομικούς...

Την εϋθύνη για παρουσία μαζικών εκδηλώσεων λαϊκής κινητοποίησης φέρουν άκέραια οι οργανώσεις του λαού. Μία ταχτική, άποφυγής των λαϊκών κινητοποιήσεων όπου οι ίδιες οι μάζες θα έχουν εμπλακεί στον αγώνα, δεν θα εξυπηρετήσει παρά μόνο τα σχέδια της αντίδρασης.

Μπροστά στην αντικειμενική αδυναμία της Κυβέρνησης να άντιπαραταχθεί στις ιμπεριαλιστικές προκλήσεις, ή μόνη άπάντηση προς τους «δυτικογερμανούς νεοφασίστες» θα έπρεπε να ήταν ο ίδιος ο αγώνας του λαού.

Γι' αυτό, οι έρωτήσεις που ο δουλευτής κ. Χαμπής Μιχαηλίδης ύπόβαλε στη Κυβέρνηση μέσω της Βουλής, όπως «γιατί δεν κατασχέθηκε το φορτίο από το αεροπλάνο, τι άλλα διαδήματα θα κάνει ή Κυβέρνηση, ποιά μέτρα θα πάρει, πού θα καταγγείλει την ένεργεια»

κλπ., μπορεί να είναι δικαιολογημένες δεν μπορούμε όμως να παραμένουμε σ' αυτό, αρκούμενοι μόνο σε έκ των ύστερων παρατηρήσεις προς την Κυβέρνηση, γιατί τή λύση μπορεί να δώσει μόνο ο λαϊκός αγώνας.

A. Λ.

Η ΕΔΕΚ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

διακοπή διπλωματικών σχέσεων με φασιστικά ή ρατσιστικά καθεστώτα και άπόρριψη κάθε δοθήειας οικονομικής ή άλλης που θα έχει σα νότιχο πολιτική δέσμευση ή πολιτικούς εκδισμούς. Προβλέπονται ακόμα ή άπαλλαγή της διπλωματικής εκφρασης της έξωτερικής πολιτικής από όλες τις μορφές γραφειοκρατίας.

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ

Στο κεφάλαιο για τους Τουρκοκύπριους, τονίζεται ότι οι Τουρκοκύπριοι είναι θύματα της ίδιας συνωμοσίας και ύπογραμμίζεται ή ανάγκη λήψης των κατάλληλων μέτρων για την προσέγγισή τους.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Σ' αυτό το κεφάλαιο τονίζεται ότι για την υιοθέτηση και ύλοποίηση μιας αγωνιστικής γραμμής επιβάλλεται ή πολύπλευρη συμμετοχή δλόκληρου του λαού στην λήψη και εκτέλεση των αποφάσεων και προτείνονται παράλληλα συγκεκριμένα μέτρα εκδημοκρατικοποίησης όλων των εκφράσεων της δημόσιας

ζωής όπως π.χ. επέκταση των έξουσιών των κοινοτικών αρχών, ψήφιστά 18, αντικειμενική παρουσίαση της πολιτικής ζωής από το ΡΙΚ, την υιοθέτηση του συστήματος της απλής αναλογικής και άλλα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Σ' αυτό το κεφάλαιο που είναι και το πιδ σοβαρό ύπογραμμίζεται πώς τα μέτρα που εισαγείται ή ΕΔΕΚ δεν άποτελούν τον στόχο του κόμματος για σοσιαλιστική κοινωνική διάρθρωση, αλλά άποσκοπουν να δώσουν την δυνατότητα επιτυχίας στον άπελευθερωτικό αγώνα.

Η πολιτική της σχεδόν χωρίς έρους επ'αχρήγησης μερικτών επιχειρηματιών, της μείωσης του διστικού επιπέδου των εργαζομένων και της ούσιαστικής ένίσχυσης της οικονομικής ολιγαρχίας είναι σε βάρος του άπελευθερωτικού μας αγώνα.

Ο θεσμός των πληγείσων επιχειρήσεων χρησίμευσε στην συσώρευση ύπερκερδών στα χέρια μιας μικρής τάξης και όχι για την έξασφάλιση άνεκτης διαβίωσης στον Κυπριακό λαό.

Για να άποφευχθεί ή έπιδείνωση της οικονομικής

κατάστασης και για να αναρρώσει ή οικονομία προτείνονται τα πάρα κάτω μέτρα:

α) Έθνικοποίηση των κερδών και της λειτουργίας των τραπεζών και ή δημιουργία ένιαίου τραπεζικού φορέα. Η τραπεζική ολιγαρχία προσπαθεί να έξαπατήσει τον λαό, προβάλλοντας αυτή την άπαίτηση σαν έθνικοποίηση των καταθέσεων. Αυτό είναι δλότελα λανθασμένο. Τα κατατεθειμένα κεφάλαια άνήκουν στους καταθέτες που στη μεγάλη τους πλειοψηφία είναι τα λαϊκά στρώματα.

β) Έθνικοποίηση των βασικών μονοπωλίων του νησιού όπως είναι ή διύληση και έμπορία πετρελαοειδών, ο ύπόγειος πλούτος, και ή δημιουργία μεγάλων κρατικών βιομηχανικών μονάδων.

γ) Δημιουργία Κρατικής άσφαλιστικής έταιρείας.

δ) Έθνικοποίηση του ύδάτινου πλούτου και ή χορήγηση της άχρησιμοποίητης εκκλησιαστικής και κρατικής γης στους άγρότες.

Τέλος το πρόγραμμα καταλήγει πώς αυτές οι προτάσεις δεν άποτελούν τους μακροπρόθεσμους στόχους της ΕΔΕΚ. Άποτελούν μία βάση για συνεργασία και κυρίως ένα ύπόδαθρο για ούσιαστική ένίσχυση του άπελευθερωτικού μας αγώνα.

αγοράζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό 4572 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.
Η Σοσιαλιστική "Εκφραση" θα διατίθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.